

gaver, ere alle i mere eller mindre lønmede officielle Stillinger, og man har i Reglen ikke taget Hensyn dertil, lige saa lidt som til Vedkommendes Formuestilstand eller deal.; men man har taget Hensyn til, om den Virksomhed, den Vedkommende har udfølet for Literatur eller Kunst, har været af den Betydning, at han fortjente denne Hæder fra Folkerepræsentations Side. Det er meget vigtigt, som den ærede Minister bemærkede, at Forslagene ikke antyde nogen Smøbekommen imod Landsthingets Stilling til Spørgsmaalet, for saa vidt den gik ud paa, at det skulde være Ministeren personlig, som uddelte den Slags Hædersgaver uden Rigsdagens Billigelse, en Betragtning, der ikke nogensinde har været gjort gjældende under vort konstitutionelle Liv; men derimod turde Forslaget være en bestemt Smøbekommen imod Landstinget, for saa vidt dets Stilling til Sagen ogsaa gaar ud paa at faae en større Bevilling til det nævnte Diemed. Da nu Finantsudvalgets Flertal ønskede at vise Smøbekommen i den Retning, og at vise, at det ikke var os om et gjøre at spare de Beløb, som vare blevne tilovers ved de omhandlede Digteres Død, maatte vi overveie, hvem der da maatte kunne træde i deres Sted, og vi fandt, at den Mand, hvem der først kunde være Tale om at tage i Betragtning, var den af os paa Forslaget under Nr. 28 nævnte, idet vi forudsatte som almindelig anerkjendt, at han har leveret Bidrag til den danske Literatur af et saadant Omfang og Betydning, at han fortjener den Hæder, som Forslaget tilsigter at yde ham. Jeg tilføjer gjerne, at jeg deler det Haab med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, at den Anerkjendelse fra Folkerepræsentationen, der ligger i Forslagets Vedtagelse, maa kunne sætte den ærede Medborger i en saadan Rapport til hans Folk, ogsaa i Henseende til hans ubetribelige Corner som Digter, at en saadan Hædersgave senere kunde bære positive Frugter; men berom kunne vi selvfølgelig ikke udtales os nærmere. Vi hafore kun vor Forslag paa den almindelig anerkjendte Betydning for Litteraturen, som den høitbegavede Digter har havt. Jeg har blot maattet nævne dette, for at vise, hvilken Tanke der ligger til Grund for Forslaget; men jeg skal i Livrigt ikke opholde mig derved, da det eneste Medlem, der har omtalt Forslaget, har sluttet sig til det paa en væsentlig anerkjendende Maade. — Inden jeg gjør andre afsluttende Bemærkninger, vilde jeg gjerne fremsætte et Resumé, gennem hvilket Finantslovsforslaget, saaledes som Folkethinget har affattet det, kan blive stillet i Sammenligning med tidligere Finantslove. Jeg antydede denne min Hensigt, da jeg indlebede Forhandlingen igaar, og jeg skal nu fremdrage en Del af de Resultater, hvortil jeg er kommen. Det er de Herrer vel bekendt, at det i de 5—6 Aar, den Side af Salen, hvortil jeg hører, har havt Flertal i Folkethinget og altsaa en væsentlig

Indflydelse paa Finantslovens Indhold og Bestaffenhed, stadigt har lydt fra vore Modstandere her og der, at vi vare knappe, at vi vilde knibe af paa det ene og det andet Punkt til Skade for Landets materielle og aandelige Udvikling. Vi vilde træde op imod Kunst og Videnskab; vi vare kun Vandaler; og dersom vi fik Lov at raade, vilde det være vor Tendens at jævne Alt ned til et elendigt Lavmaal, for at Andre, der kom efter os, kunde gaa endnu nedrigere. Dette er Tanke i de mange Angreb paa os for vor Behandling af Finantsloven. Jeg har nu opstillet Resultaterne af Finantslovens Behandling for de 10 Aar, siden vi fik den nye Forsatning; og det er forekommet mig, at dette Aaar naturligt falder i to Afnit; det første Femaar, i hvilket de ærede Herrer ved Vinduerne havde Flertallet i denne Sal, og det næste Femaar, da vi have havt Flertallet her. Jeg har da af Hovedbevillingerne udtaget Gjennemsnitsbeløbene for ethvert af de to Femaar og stillet disse Beløb i Sammenligning dels med hinanden, dels med det Finantslovsforslag, som foreligger fra vor Side. Jeg skal nu fremdrage nogle enkelte af de mest fremtrædende Poster; de øvrige Specialia skal jeg lade ligge, dels fordi de ikke have nogen egentlig Indflydelse paa de Resultater, man kan udvære af mit Resumé, dels ogsaa fordi min Fremstilling ellers vilde blive for udførlig i denne Aften. Der er nu først paa § 6 Udgiften til Drift af Postvæsenet. Det første Femaar har her givet en Gjennemsnitsudgift af 2,279,000 Kr., medens i det næste Femaar — det Tidsum, i hvilket vi have havt Flertal her i Thinget — Gjennemsnitsudgiften til denne Branche af Statsstyrelsen har været 2,885,000 Kr., altsaa i Gjennemsnit noget over 600,000 Kr. større, og efter Folkethingets Finantslovsforslag er Bevillingen til denne Branche 3,483,000 Kr., eller 600,000 Kr. højere end Gjennemsnitsbevillingen i det sidste Femaar, og saaledes 1,200,000 Kr. højere end i det første Femaar. Det er denne Bevilling, som Landstinget og Ministeriet finde saa uantagelig, at de have fundet det nødvendigt at stille en Række Forslag til dens Forhøjelse. — For Telegrafvæsenets Vedkommende er Gjennemsnitsudgiften i det første Femaar 334,000 Kr., og i det andet 531,000 Kr., medens Folkethingets Finantslovsforslag giver 674,000 Kr., altsaa atter en meget betydelig Forøgelse af den tidligere Bevilling, men uagtet denne Smøbekommen fra vor Side, er man endda ikke tilfreds. — Med Hensyn til vor Stilling til de vestindiske Der skal jeg nævne, at Rigsdagen i det første Femaar krævede af dem 105,000 Kr. I det andet Femaar ere vi gaaede ind paa for det ene Aars Vedkommende Intet at forlange; i de to følgende Aar have vi atter forlangt 105,000 Kr., men for de to atter derpaa følgende Aar have vi kun forlangt 25,000 Kr., samtidig med at vi have tilstaaet Derne meget